

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W BYDGOSZCZY

Bydgoszcz, dnia 13 lipca 2026 r.

WOO.4221.161.2026.MD1

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3, 4 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r., poz. 670 j.t.), zwanej dalej w skrócie uouioś oraz art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691 j.t.), zwanej dalej w skrócie Kpa, a także § 3 ust. 2 pkt 2, w związku z § 3 ust. 1 pkt 47 i 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), w związku z postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, przeprowadzanym dla przedsięwzięcia **polegającego na rozbudowie biogazowni rolniczej w Radojewicach – podziemny zbiornik zrzutowy (przygotowania substratu) oraz hala na działce nr ewid. 74/7 obręb 0020 Radojewice**, w toku postępowania legalizacyjnego prowadzonego na podstawie art. 49 ust. 4a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r., poz. 418 ze zm.),

odmawiam uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia, wnioskiem z dnia 12 czerwca 2026 r., znak: KOM.6220.37.XII.2024.2026.JR (data wpływu pokrywa się z datą wniosku), zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na **rozbudowie biogazowni rolniczej w Radojewicach – podziemny zbiornik zrzutowy (przygotowania substratu) oraz hala (z technologią rozdrabniania substratów) na działce nr ewid. 74/7 obręb 0020 Radojewice**, w toku postępowania legalizacyjnego prowadzonego na podstawie art. 49 ust. 4a ww. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

Po zapoznaniu się z dołączoną do wniosku dokumentacją ustalono, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy legalizacji samowoli budowlanej zamierzenia zaliczanego do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionego w ww. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest fakultatywne, w:

- § 3 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia jako: „Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia: polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile zostały one określone; w przypadku gdy jest to druga lub kolejna rozbudowa, przebudowa lub montaż, sumowaniu podlegają parametry tej rozbudowy, przebudowy lub montażu z poprzednimi rozbudowami, przebudowami lub montażami, o ile nie zostały one objęte decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach”,

w związku z:

- § 3 ust. 1 pkt 47, jako: „instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej”,
- § 3 ust. 1 pkt 82, jako: „instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów”.

Dla przedmiotowego obszaru, tj. dla działki nr ew. 74/7 (wydzielonej z działki 74/3, o pow. 3,63 ha) obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą Rady Gminy Dąbrowa Biskupia Nr XX/190/00 z dnia 21 września 2000 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbrowa Biskupia obejmujących tereny położone we wsiach: Dąbrowa Biskupia, Parchanie, Wonorze, Modliborzyce,

Stanomin, Chlewiska, Radojewice, Niemojewo, Pieranie, Przybysław, Chróstowo, Walentynowo i Konary (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom Nr 98, poz. 846). Przedmiotowy obszar oznaczony jest symbolem 11.45 RPO z przeznaczeniem terenu pod lokalizację gospodarstwa rolnego (głównie hodowla zwierząt inwentarskich) z ograniczeniem wszelkiej uciążliwości do granic terenu.

W przedłożonym raporcie oddziaływania na środowisko wskazano, że przedsięwzięcie stanowi rozbudowę istniejącej biogazowni rolniczej w Radojewicach, zlokalizowanej na działkach 72/1, 73/3 i 74/7 obręb 0020 Radojewice – obejmującą wybudowanie podziemnego zbiornika zrzutowego tzw. zbiornik wtórny przygotowania substratu oraz hali na działce nr ewid. 74/7 obręb 0020 Radojewice (gm. Dąbrowa Biskupia. pow. inowrocławski, woj. kujawsko-pomorskie).

Należy zauważyć, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, już po raz czwarty uczestniczy w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla legalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Dotychczas tut. Organ, pismem z dnia 20 stycznia 2025 r., znak: WOO.4220.807.2024.MD1.3, odmówił wydania opinii z uwagi na konieczność ustalenia stanu faktycznego przez Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia oraz postanowieniem z dnia 22 maja 2025 r., znak: WOO.4220.338.2025.MD1.2, nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W ww. postanowieniu wskazano, cyt.: „Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w trakcie legalizacji samowoli budowlanej możliwe jest w przypadku przedsięwzięć rozpoczętych, ale nie na tyle zaawansowanych, by nie móc zrobić analizy wariantowej i określić warunków realizacji zamierzenia. Spełnienie tego warunku jest kluczowe dla możliwości przeprowadzenia oceny „po fakcie”. Innymi słowy, nie ma możliwości wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w związku z procedurą legalizacji przedsięwzięcia, jeśli nie istnieje możliwość realnego (a nie jedynie pozornego) przedstawienia wariantów przedsięwzięcia, a także gdy nie można określić środowiskowych warunków realizacji procedowanego przedsięwzięcia przez właściwy organ. W związku z powyższym, w przygotowywanym raporcie konieczne jest szczegółowe przedstawienie realnych do zastosowania wariantów alternatywnych. Nie mogą to być rozwiązania pozorne, które z uwagi na fakt zrealizowania już hali technologicznej oraz zbiornika przygotowania substratu nie znajdują zastosowania”. Następnie, Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia, wnioskiem z dnia 18 lutego 2026 r., znak: KOM.6220.30.XII.2024.2026.JR, zwrócił się do tut. Organu z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji ww. przedsięwzięcia. Do zapoznania się z przedłożonym raportem oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, postanowieniem z dnia 23 marca 2026 r., znak: WOO.4221.45.2026.MD1.2, odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. W uzasadnieniu wskazano, że przedłożona wówczas dokumentacja nie zawierała analizy wariantowej, gdyż przedstawiony w dokumentacji wariant alternatywny nie stanowi

w rzeczywistości rozwiązania alternatywnego, a jest jedynie dostosowaniem samowoli budowlanej do obowiązujących przepisów prawa miejscowego.

W tym miejscu należy zauważyć, że możliwe jest przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w związku z procedurą legalizacyjną, albowiem treść przepisu art. 49 ust. 4a ww. ustawy Prawo budowlane przewiduje, że decyzje legalizacyjne mogą być wydane po uprzednim przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub na obszar Natura 2000, jeżeli jest ona wymagana przepisami uouioś. Należy podkreślić przy tym, że na gruncie ww. przepisu przeprowadzenie ww. rodzaju oceny jest dopuszczalne wyłącznie wtedy, gdy „ocena ta jest możliwa do przeprowadzenia z uwzględnieniem analizy rozwiązań alternatywnych przedsięwzięcia i możliwości ustalenia warunków jego realizacji w zakresie ochrony środowiska”.

W aktualnie przedłożonej dokumentacji wskazano, że wariant preferowany do realizacji obejmuje rozbudowę istniejącej biogazowni rolniczej w Radojewicach zlokalizowanej na działkach 72/1, 73/3 i 74/7 obręb 0020 Radojewice – polegającą na wybudowaniu podziemnego zbiornika zrzutowego przygotowania substratu (tzw. zbiornika wtórnego) oraz hali, na działce nr ewid. 74/7 obręb 0020 Radojewice (gm. Dąbrowa Biskupia. pow. inowrocławski, woj. kujawsko-pomorskie). Przedmiotowy zbiornik oraz hala zostały już wybudowane i wymagają legalizacji jako samowola budowlana, zgodnie ze stanowiskiem Inspekcji Nadzoru Budowlanego. Celem przedsięwzięcia byłoby usprawnienie procesu przyjmowania i przygotowania substratu trafiającego do biogazowni, który wcześniej był kierowany do istniejącego (mniejszego) zbiornika na działkach nr 72/1 i 73/3 na terenie Biogazowni rolniczej w Radojewicach. Istniejący zbiornik był zbyt mało funkcjonalny zatem zaszła konieczność wykonania nowego zbiornika do przyjęcia substratów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, w tym przyjmowania materiału biologicznego. Ponadto wykonano halę, która pierwotnie miała zostać wyposażona w technologię rozdrabniania substratów, natomiast obecnie miała stanowić budynek techniczno-gospodarczy o funkcji magazynowej.

Wyżej wymienione budowle zostały już wybudowane i wymagają legalizacji jako samowola budowlana. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Inowrocławiu, zgodnie z pismem z dnia 22 lutego 2024 r. (znak: PINB.5121.1.2021), prowadzi postępowania w zakresie legalizacji samowoli budowlanej ww. obiektów.

Natomiast jako wariant alternatywny zaproponowano użytkowanie hali objętej przedsięwzięciem jako budynek inwentarski przeznaczony do produkcji zwierzęcej – tuczników w ilości do 200 stanowisk, co odpowiada 28 DJP.

W odniesieniu do powyższego należy wskazać, że wariant alternatywny i wariant proponowany przez Inwestora muszą dotyczyć tego samego przedsięwzięcia oraz tożsamej instalacji. Zmiany nie mogą prowadzić do zaproponowania dwóch zupełnie różnych inwestycji (wyrok NSA z dnia 27 maja 2025 r., sygn. akt III OSK 3107/23). Oznacza to, że alternatywa musi stanowić inną

możliwość realizacji **tego samego zamierzenia inwestycyjnego**, a nie projektować od podstaw zupełnie inny obiekt lub inną działalność.

W aktualnie przedłożonej dokumentacji w ramach rozwiązań alternatywnych zaplanowano chów trzody chlewnej w już zrealizowanej hali. Pomiędzy chowem trzody chlewnej a użytkowaniem instalacji biogazowni (zbiornika i obiektu techniczno - gospodarczego) zachodzi zasadnicza różnica w charakterze inwestycji, przeznaczeniu i profilu oddziaływania na otoczenie. Wskazanie chowu zwierząt jako „rozwiązania alternatywnego” dla infrastruktury biogazowni jest koncepcyjnie i faktycznie nieuzasadnione. Profil technologiczny, cel gospodarczy oraz charakterystyka procesu technologicznego chowu zwierząt są całkowicie odmienne od instalacji odnawialnego źródła energii (OZE). W przedmiotowym przypadku biogazownia jest instalacją, której głównym celem jest zagospodarowanie biomasy i produkcja energii elektrycznej lub ciepłej. Chów trzody chlewnej to działalność rolnicza (produkcyjna), ukierunkowana na pozyskiwanie mięsa, co całkowicie wyklucza ich tożsamość gospodarczą.

Wprowadzenie wariantu całkowicie oderwanego od istoty wniosku Inwestora uniemożliwia dokonanie obiektywnego porównania pod kątem ekonomicznym, społecznym i środowiskowym. Ponadto, orzeczenia sądów administracyjnych wprost zakazują traktowania inwestycji o odmiennym celu gospodarczym jako wariantów alternatywnych (wyrok NSA z 27 maja 2025 r., sygn. akt III OSK 3107/23 oraz 9 kwietnia 2024 r., sygn. akt III OSK 3036/23).

Jak wskazano powyżej nie ma możliwości wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w związku z procedurą legalizacji przedsięwzięcia, jeśli nie przedstawiono rozwiązań alternatywnych przedsięwzięcia i nie ma możliwości ustalenia warunków jego realizacji w zakresie ochrony środowiska. W przedmiotowym przypadku, w ocenie tut. Organu w przedłożonej dokumentacji nie przedstawiono wariantu alternatywnego przedsięwzięcia. Tym samym przedłożona dokumentacja nie zawiera analizy rozwiązań alternatywnych, tym samym nie spełniono podstawowej przesłanki warunkującej możliwość wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na etapie procedury legalizacyjnej.

Reasumując, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy odmawia uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z uwagi na brak przedstawienia rzetelnej analizy wariantowej. Przedłożona dokumentacja legalizacyjna narusza art. 49 ust. 4a ww. ustawy Prawo budowlane oraz art. 66 ust. 1 uouioś, ponieważ jako wariant alternatywny dla infrastruktury biogazowni błędnie wskazano chów trzody chlewnej. Propozycja ta całkowicie zmienia cel gospodarczy i profil technologiczny inwestycji, co w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wyklucza tożsamość przedsięwzięcia i uniemożliwia ocenę oddziaływania na środowisko „po fakcie”. Wobec niespełnienia kluczowej przesłanki formalno-prawnej, wydanie postanowienia odmawiającego uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia jest w pełni

uzasadnione.

Z uwagi na powyższe postanowiono, jak w sentencji.

POUCZENIE

W świetle art. 77 ust. 7 uouioś, na niniejsze postanowienie nie służy zażalenie.

REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA W BYDGOSZCZY

dr Ewa Patalas
/-podpisano elektronicznie/